

ת"פ 24315/12/18 - מדינת ישראל נגד פתחי סאלח

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 24315-12-18 מדינת ישראל נ'
סאלח(אחר/נוסף)

לפני כבוד השופט אביחי דורון
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

פתחי סאלח (אחר/נוסף)

הנאשמים

גזר דין

הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית אך כלל הסכמה לשליחת הנאשם לתסקיר של שירות המבחן.

הנאשם הורשע בשני מקרים בהם גנב הנאשם רכב תוך קשירת קשר לביצוע פשע והסתייעות ברכב לביצוע עבירה. בשני מקרים נוספים הורשע הנאשם בסיוע לגניבת רכב בתוספת שתי העבירות הנלוות דן.

3 מהמקרים התרחשו בשכונת רמת שרת בירושלים, אחד בגבעה הצרפתית, כולם עסקו במכוניות מסוג קיה וכולם קרו בין יום 26.11.19 ליום 3.12.19. כל העבירות בוצעו יחד עם 3 שותפים נוספים.

שותפיו של הנאשם כבר הורשעו ונידונו בבית המשפט עונשיהם של האחרים כללו מאסר בפועל לתקופות של 22-23 חודשים בתוספת ענישה נלווית.

תסקירי שירות המבחן:

שלושה תסקירי שירות מבחן הוגשו בעניינו של הנאשם. כאשר בוחנים אותם לעומקם לצורך הבנת הרקע למעשי הנאשם, ניתן להתרשם כי הנאשם "עסק" בגניבת מכוניות יחד עם אחרים על רקע של מצוקה כלכלית, רצון להשיג כסף בדרך ה"קלה", חיבור לגורמי שוליים עברייניים והיעדר משפחה מציבת גבולות.

יצוין כי הנאשם היה כבן 22 בעת ביצוע העבירות, הוא נשוי ואב לילדים, עובד בעבודה יציבה מספר חודשים.

עמוד 1

לנאשם "גמר דין" ללא הרשעה משנת 2017, בעבירת גניבת רכב אף היא, בהיותו קטין.

אף ששירות המבחן סבר כי ראוי לשלב את הנאשם בקבוצה טיפולית לעבריינים צעירים, לא הסתייעה כוונה זו היות שהמרכזים הקיימים לצעירים אינם מקבלים לקבוצה צעירים נשואים.

לעניין העונש המתאים, סבר שירות המבחן כי ההליך המשפטי מהווה גורם מרתיע לנאשם, ובצד לקיחת האחריות למעשיו, נוטה להשליך על אחרים את המניע למעשיו ואינו ער למשמעות והשלכות בחירותיו על חייו.

שירות המבחן המליץ אפוא להטיל על הנאשם מאסר בעבודות שירות בתוספת ענישה נלווית כ"עונש מרתיע ומעמיד גבול".

אציין כבר עתה כי הקשר בין המלצות שירות המבחן לעונש לבין מתחמי הענישה המקובלים בתחומים השונים הוא חלקי בלבד. ואין בכך כדי להביע ביקורת על שירות המבחן, נהפוך הוא:

המלצות שירות המבחן לעונש, בהיותו גוף בעל אוריינטציה חברתית השייך למשרד הרווחה, יוצאות מנקודות מוצא טיפוליות/התנהגותיות של העבריינים ומטרתן העיקרית היא שיקום במקומות הנכונים והרתעה אישית באחרים. שירות המבחן כמעט ואינו מונה שיקולים ציבוריים בהמלצותיו לעונש.

פסיקת בתי המשפט, לעומת זאת, יוצאת מנקודת מוצא מרכזית של גמול והלימה, על פי תיקון 113 לחוק העונשין, בנוסף לשיקולים נוספים לעונש שחלקם חופפים לאלה של שירות המבחן.

טיעוני הצדדים:

המאשימה זיהתה כערכים הנפגעים את זכות הקניין, ביטחון הרכוש, זכות לפרטיות והפגיעה בשגרה.

לעניין העונש, טענה, יש לקבוע מתחם ענישה לכל אחד מהמקרים, 20-30 חודשי מאסר בגין האישומים הראשון והשני, 10-20 חודשים בגין השלישי והרביעי, להציב את הנאשם באמצע המתחם ולגזור עליו, במצורף, 80 חודשי מאסר בתוספת ענישה נלווית.

מאידך, וכשנשאל התובע על היחס העונשי בין הנאשם לשותפיו, הסכים כי במידה ויגזור בית המשפט עונש אחד בגין כל העבירות "יהיה זה בעייתי" לגזור עליו עונש גבוה משל שותפיו, ועתר לעונש זהה לשלהם. במובלע אישר התובע בכך כי גם על השותפים נגזר עונש אחד בגין כל המקרים.

הסנגור טען כי נוכח סמיכות הזמנים בין העבירות מדובר ב"תכנית עבריינית אחת", ולפיכך יש לקבוע בגינה מתחם ענישה אחד. הסנגור תמך עמדתו בפסיקה אותה הציג לבית המשפט.

הסנגור הדגיש את שיתוף הפעולה המהיר של הנאשם בחקירתו, ראשון מבין שותפיו.

הסנגור ציין כי הנאשם בעל יציבות תעסוקתית, מפרנס את משפחתו בכבוד, לקח אחריות והביע חרטה על מעשיו, ולמעלה משנתיים מאז נעצר הוא מנהל אורח חיים נורמטיבי, לרבות שיתוף פעולה מלא עם שירות המבחן.

הנאשם היה עצור מיום 3.12.18 ועד 28.2.19, במעצר בית מלא עד 23.6.19 ולאחר מכן עם מגבלות פחותות אותן מעולם לא הפר.

הסנגור עתר לראות את השנתיים האחרונות בחיי הנאשם כשיקום עצמי, ולהתייחס אליו בחומרה מופחתת מול חבריו.

על רקע כל אלה עתר לקבל את המלצת שירות המבחן לענישה של מאסר בעבודות שירות.

הנאשם נשא דבריו לסיום, הביע חרטה על מעשיו ואמר כי הוא מוכן לקבל כל החלטה של בית המשפט וכל מה שיבקשו ממנו - הוא מוכן לעמוד בו.

דין והכרעה:

לא מצאתי לנכון לבחון אם מדובר ב"תכנית עבריינית אחת" או שמא בעבירות נפרדות בגין יש לקבוע מתחם עונשי נפרד.

אני נסמך על דבריו של כב' השופט הרבסט בת"פ **243030-12-18** (שלום ירושלים), **מ"י נ' אדהם עפאלקה**, אחד משותפיו של הנאשם בביצוע העבירות:

"ארבעת האישומים מתייחסים לעבירות אשר הנאשם ביצע תוך שחבר לאותם אנשים, בנסיבות דומות מאד, באותה שיטת פעולה ותוך מספר ימים בודדים, כך שנראה שבין העבירות קיים קשר הדוק ומדובר בפרשה עבריינית אחת שהסתעפה לארבעה סעיפי אישום".

לבד מההגיון המלווה את דבריו של כב' השופט הרבסט, אין זה מן הראוי, לטעמי, כי בנסיבות זהות, וללא שמאן דהוא הצביע על סיבות לסתור, תינתן החלטה שונה בעניין זה ע"י שני מותבים שונים.

לכן אני קובע כי מדובר בפרשה עבריינית אחת שיש לקבוע לה מתחם ענישה אחד.

מקובל עלי גם מתחם הענישה שקבע כב' השופט הרבסט, (אף שלנאשם לפניו היתה עבירה נוספת, של כניסה לישראל) **בין 18 ל 36 חודשי מאסר בפועל, בתוספת ענישה נלווית.**

מיצובו של הנאשם לפני בתוך מתחם הענישה צריך להיות במקום נמוך בינוני, זאת על רקע עברו הכולל עבירה נוספת של גניבת רכב, כשנתיים לפני הפרשה שלפניי, וכן על רקע הנזק הרב שגרם למתלוננים השונים ומידת הפגיעה בערכים הנפגעים.

לזכותו של הנאשם ייזקפו הודיות המהירה, שיתוף הפעולה המלא שלו עם שירות המבחן, לקיחת האחריות והבעת החרטה והתנהלותו הנקייה בשנתיים האחרונות.

שיקול חשוב נוסף הוא אחידות הענישה, לא מצאתי כי קיימים הבדלים משמעותיים בין הנאשם לחבריו, חלק צעירים ממנו אך ביצעו עבירות נוספות, חלק מבוגרים ממנו, הנאשם הוא היחיד לו עבר פלילי בכלל, ובאותו תחום בפרט.

על רקע כל אלה אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר למשך 22 חודשים, בניכוי ימי מעצרו שבין 3.12.18-28.2.19.

הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו ביום _____.

2. מאסר למשך 7 חודשים אותו לא ירצה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו אחת העבירות בהן הורשע לפניי.

3. קנס בסך 1000 ₪ או 20 ימי מעצר תמורתו.

4. פיצוי בסך 1000 ₪ לכל אחד מהמתלוננים, בעלי הרכבים שנפגעו בכתב האישום. הקנס והפיצויים, סה"כ 5000 ₪, יקוזזו כנגד הפקדה בסך 1,500 ₪ שהפקיד הנאשם במסגרת מ"ת 24336-12-18 וישולמו לקופת בית המשפט עד יום 1.4.22, כל תשלום ישולם תחילה על חשבון הפיצוי ורק לאחר מכן על חשבון הקנס.

המאשימה תעביר למזכירות בית המשפט טופס פרטי מתלון של כל אחד מהמתלוננים, בעלי הרכבים, בכתב אישום זה, בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן בזאת צו כללי למוצגים, הטלפון הנייד - ככל שעדיין בחזקת המדינה - יושמד, שאר המוצגים יושמדו, יחולטו או יוחזרו לבעליהם לפי החלטת רשם המוצגים המשטרתי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתנה היום, א' ניסן תשפ"א, 14 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.

עמוד 4

